

«Ιστορία του ανθρώπινου γένους» της Α΄ Λυκείου

(Μέρος α΄)

(... καταθέτω ανάμνηση και όχι κριτική του βιβλίου...)

Στην κατανομή μαθημάτων ξέμεινε το μάθημα «Ιστορία του ανθρώπινου γένους» του Λευτέρη Σταυριανού.

Οι φιλόλογοι είχαν σχεδόν συμπληρώσει ωράριο, απέπνεε (όπως διαπίστωσα αργότερα) και από το βιβλίο μια έντονη «μυρωδιά» ειδικών θετικών γνώσεων και έτσι το μάθημα ιστορία της Α΄ Λυκείου έμενε στα αζήτητα.

Συζητήσεις για ανάθεση... Ξανασυζητήσεις...

Συζητούσαμε και τα ξαναλέγαμε, αλλά εγώ ένιωθα ότι ήταν διαφορετική η ατμόσφαιρα από το σύννηθες κι αρχίζα να κοιτάζω προς τα έξω... Κοίταζα τα πουλιά, τη Φύση.... Τα βουνά... Κάτι δε μου πήγαινε καλά... Δε μου πήγαινε καθόλου καλά...

Ξαφνικά ακούγεται...

- Να το πάρει ο Θρασύβουλος που δεν συμπληρώνει κι είναι και νέος κι ορεξάτος... Άντε ρε πάρτο...

- Τι να πάρω; τινάχτηκα μέχρι το ταβάνι.

Να πάρω ιστορία της Α΄ Λυκείου; Φυσικός είμαι... Να πάρω Ιστορία;....

Έτσι όπως πάμε, αύριο θα πάρω και ιστορία δέσμης από πηγές... Θα μας γελά ο κόσμος... Που ξέρω τέτοια πράγματα;

- Είναι στα μέτρα σου, λέει ο Διευθυντής κ. Γκαβογιάννης

- Να κάνω ιστορία της Α΄ Λυκείου είναι στα μέτρα μου;

- Βρε πάρε το βιβλίο, κοίτα το με την ησυχία σου. Δεν καταλαβαίνεις ότι θα σε στείλουν Κοντοβάζαινα αλλιώς; Λύνεται η συνεδρίαση, αύριο στο διάλειμμα απόφαση...

- Ωρε γαμώτο...

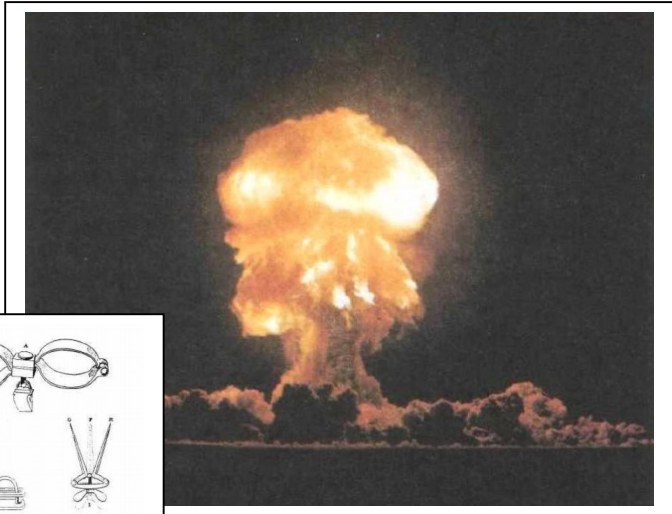
Παίρνω ένα βιβλίο με την έκρηξη μιας πυρηνικής βόμβας στο εξώφυλλο και πάω σπίτι μέσα στην κατάθλιψη... Το ξεφυλλίζω από δω, το παίρνω από κεί... Τι πράγμα ήταν αυτό... Δεν είχα ξαναδεί τέτοια ιστορία...

Από μαθητής ήξερα άντε για τον Περικλή, άντε για τον Θεμιστοκλή, τον Ιουστινιανό, τον Καραϊσκάκη, τα Δερβενάκια, τη ναυμαχία του Ναβαρίνου. Δε μπορώ να πω, διάβαζα σα μαθητής και ήξερα πέντε έξι ανθρώπους από τα παλιά της Ελλάδας...

Αλλά να σπουδάσω φυσικός για να γίνω καθηγητής ιστορίας στα καλά καθούμενα δεν το περίμενα ποτέ στη ζωή μου;

Ανοίγω την «Ιστορία του Ανθρώπινου Γένους» της Α΄ Λυκείου και βλέπω μπίμπα ανθρωπίδες, πίθηκους, κλαδιά, μαμούθ, σκλάβους, βασανιστήρια μαύρων, τρομακτικές εκρήξεις πυρηνικών όπλων, υδρογονοβόμβες, σύμπαν, πείνα... Ό,τι θες έβλεπες...

(Α) Χειροπέδες για θούλους
(Β) Σιδερένια δεσμά για τα πόδια
(Γ-Ε) Σιδερένια δεσμά για τους αντίχειρες
(Ζ-Ι) «Σπέκουλουμ Ορις» πεταλούδα για το άνοιγμα του στόματος.

Από το βιβλίο του Clarkson *Abolition of the Slave Trade* (Κατάργηση του δουλεμπορίου), Λονδίνο, 1808.

Σφράγισμα του ώμου μιας νέγρας με πυρακτωμένο σίδηρο στο Ρίο Πόνγκο.
Από μια ξυλογραφία στο βιβλίο του Canot «Twenty Years of an African Slaver», (Εικοσιχρόνια ενός Αφρικανού δουλεμπόρου), New York, 1854.

Ο τρόπος που στοιβάζονταν στα αμπάρια των πλοίων οι θούλοι το 1786. (Δουλεμπωρικό «Μπρούκς», Λίβερπουλ).
Από το βιβλίο του Clarkson «Abolition of the Slave Trade», (Κατάργηση του δουλεμπορίου), Λονδίνο, 1808.

Κλονίστηκα...

Τι είναι αυτό το πράγμα... Πού είναι ο Μιλτιάδης και οι Μυρμιδόνες και ο Δίας και η Αθηνά και οι 40 τύραννοι;

Σκέφτομαι ότι κάποτε στην Α΄ Λυκείου διδασκόταν πάντα Αρχαία Ιστορία.. Στη Β΄ Λυκείου πάντα Βυζαντινή και στη Γ΄ πάντα νεώτερη ή νεώτατη (όσο δεν πάει πιο νέα δηλαδή). Σήμερα όμως, εγώ ο ειδικός «ιστορικός» με χιλιάδες τίτλους σπουδών που δεν πήρα ποτέ, τι θα διδάξω;

Συνέρχομαι από το σοκ και αρχίζω να διαβάζω Ιστορία...

Αρχική εντύπωση:

Έβαζε κάποια πράγματα προς τη σωστή κατεύθυνση, μιας και δικαίωσε τον τίτλο του βιβλίου «Ιστορία ανθρώπινου γένους»

Πρώτη πρόκληση (σε δικιά μου είσπραξη):

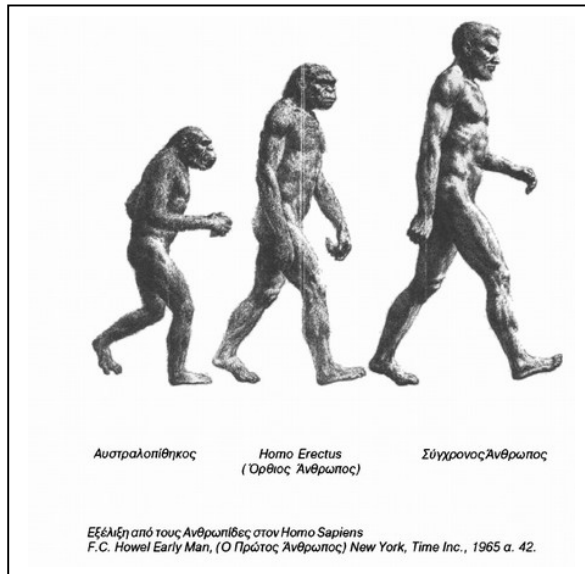
Φυσική επιλογή, εξέλιξη, άνθρωπος...

Τα ζώα περίμεναν χιλιάδες χρόνια μέχρι να αλλάξουν τα γονίδιά τους και να προσαρμοστούν στο περιβάλλον για να επιβιώσουν. Ο άνθρωπος αντέστρεψε τη διαδικασία και προσαρμοσε το περιβάλλον στις ανάγκες του.

Αυτό μεταφράζεται ως εξής:

Τα ζώα «περίμεναν» χιλιάδες χρόνια μέχρι να «βγάλουν» κατάλληλη γούνα και να επιβιώσουν στο περιβάλλον τους.

Ο άνθρωπος μέσα σε μια στιγμή σκότωσε ζώα και έφτιαξε το περιβάλλον που ήθελε με την γούνα τους (προβιά)

Μου ήρθε κεραμίδα από τη αλήθεια του.

Δεύτερη πρόκληση:

Μια γελοιογραφία...

Τότε μου έκανε άλλη εντύπωση, αλλά θα σας την πω σε σημερινή απόδοση:

Ο Βενιζέλος και ο Πάγκαλος με μια κοιλιά που να μην τη χωρά το τραπέζι να τρώνε τον αγλέουρα και ένα στεγνό παιδάκι να τους λέει «πεινάω» και αυτοί να του λένε, ο ένας «πολιτικολογείς» και ο άλλος «μαζί τα φάγαμε»

Τρίτη πρόκληση:

Τα πυρηνικά...

Μόλις είδα τις εικόνες του βιβλίου με τις τρομακτικές εκρήξεις σκέφτηκα ότι οι ι-σχυροί της Γης έχουνε στις αποθήκες τους ένα οπλοστάσιο που έχει αστρικές δυνατότητες και που συνεπώς ξεπερνά τις αντοχές της Γης

.....

Την άλλη μέρα είπα «ναι» στο Σύλλογο... Θα κάνω την Ιστορία της Α΄ Λυκείου...

- Πιστεύεις ότι σε ρίχνουμε;

- Όχι, είπα... Είναι κάτι άλλο αυτή η πρόκληση. Δυστυχώς δεν είχα καταλάβει τα σωστά μηνύματα των Φιλολόγων...

- Βγάζουμε πρόγραμμα;

- Ναι είπα....

.....

.....

Πλακώνομαι να διαβάζω και από δω και από κει και ό,τι μπορούσα, γιατί τότε δεν υπήρχε ούτε υπολογιστής ούτε διαδίκτυο. Όλα ήταν ή βιβλίο ή τηλεόραση...

Το πήρα πολύ ζεστά ο πράγμα και άρχισα να διδάσκω ιστορία...

Κάποια στιγμή ένιωσα ότι για να μεταφέρω στα παιδιά το πνεύμα και τις γνώσεις που απαιτούσε το σχολικό βιβλίο δε μου έφτανε ούτε το μάθημα ούτε οι ώρες του αναλυτικού προγράμματος.

Άρχισα λοιπόν να ετοιμάζω διάφορα παράλληλα πράγματα με στόχο κεντρική ομιλία...

Βρίσκω φωτογραφίες και όμορφα αποσπάσματα... Γράφω κείμενα... Ξεχωρίζω εικόνες για να τις κάνω διαφάνειες και ψάχνω για ταινίες που θα αγόραζα ή θα έγραφα σε βίντεο, όταν ξαφνικά διαπιστώνω ότι τα λεφτά είναι πολλά για τέτοιες κινήσεις και ότι το Σχολείο δεν έχει δυνατότητες για τέτοια πράγματα...

Φρένο... Στενοχώρια...

- Τι έχεις; με ρωτά ο κυρ Παναγής ο επιστάτης, σε κενό μου το πρωί στο Σχολείο

- Έχεις λεφτά;

- Τι τα θες τα λεφτά; Τι θα τα κάνεις;

- Ομιλία...

- Βγες και μίλα στην πλατεία τζάμπα... Γιατί πρέπει να πληρώσεις; Θέλεις και λεφτά για να μιλήσεις; Εδώ οι πολιτικοί βγαίνουν και μιλάνε ακατάπαυστα... Να λέγανε και τίποτε της προκοπής... Βγες και συ και μίλα... (γέλια και οι δυο).

Τι θέλεις να κάνεις;

- Θέλω να κάνω ομιλία στο χωριό με διαφάνειες και βίντεο και αφίσες και ταινίες και όλα αυτά κοστίζουν

- Πας μακριά...

- Πού θα βρω λεφτά;

- Θες να πάμε μαζί στον Μαρίνη τον Κουρή όταν πάω να πάρω τους μισθούς;

- Τι να κάνει ο κυρ Μαρίνης;

- Έχει κωδικούς και διάφορα... Θα σου πει ο ίδιος...

- Να αλλάξω πρώτα το πρόγραμμα να μην χαθεί ώρα διδακτική

.....

.....

Πάμε στον κυρ Μαρίνη.

Ήταν Προϊστάμενος του Δημόσιου Ταμείου στα Λαγκάδια. Από κει πληρωνόντουσαν όλοι οι Δημόσιοι υπάλληλοι.

Μας βλέπει... Μπρος ο κυρ Παναγής, πίσω εγώ...

Με χαμόγελο όμορφο και καλοσυνάτο ο κυρ Μαρίνης σηκώνεται από τη θέση του

- Καλώστους

- Μαρίνη κάτι θέλει να σου πει ο Θρασύβουλος, λέγει ο κυρ Παναγής

- Έλα κάτσε Δάσκαλε, μου λέει ο κυρ Μαρίνης. Δε σου είπα να έρχεσαι να μου λες τι θες να κάνεις να το παλεύουμε μαζί... Τι θες να κάνεις;

- Να κάνω ομιλία με διαφάνειες και βιντεοκασέτες
 - Κάντη... Πού είναι το πρόβλημα; ...
 - Λεφτά
 - Πόσα υπολογίζεις;
 - Γύρω στις 5000 δραχμές
 - Έχω κωδικούς για τα Λαγκάδια. Μπορώ να δικαιολογήσω τα έξοδα για το Σχολείο αρκεί να μου φέρεις αποδείξεις, εκείνα και εκείνα τα χαρτιά και αποδοχή από το Σχολείο και πιστοποιητικό από ... και εκείνο το ... και αίτηση από ...
- Με λίγα λόγια μπορώ να κάνω αυτά που θες, αλλά χρειάζομαι αυτά και αυτά τα δικαιολογητικά...

- Τα γράφω και στα φέρνω αύριο κιόλας κυρ Μαρίνη... Να βάλω μπρος;
- Φύγε αύριο κιόλας μου λέει ο κυρ Μαρίνης

.....
.....

Την Παρασκευή το απόγευμα ανεβαίνω στην Αθήνα να φτιάξω διαφάνειες και να κάνω ομιλία όταν βλέπω ξαφνικά παντού στους τοίχους αφίσες της Εκκλησίας τις οποίες ενίσχυαν και κάποιες οργανώσεις.

Δεν θυμάμαι πια τις λεπτομέρειες των αφισών, αλλά θυμάμαι το πνεύμα τους. Όλες καταδίκασαν την Ιστορία που θα δίδασκα. Ό,τι είχα αναλάβει ως μάθημα το βγάζανε σκάρτο. Με μια λέξη είδα μπίμπα αφίσες που καταδίκασαν το μάθημά μου (*)

Φρενάρω τις διαφάνειες της ομιλίας μου...

Κοιτάζω πιο καλά στους τοίχους...

Μια αφίσα έγραφε κάτι τέτοιο:

«Να ο μπαμπάς σου... Αυτά σου λένε στο σχολείο σου... Αυτός είναι ο μπαμπάς σου...»

Κοιτάζω και βλέπω έναν γορίλα, με ένα τεράστιο μαντρόκλαδο στο χέρι, με κάτι τρίχες μέχρι το ταβάνι, με κάτι μυώδη καπούλια και με ισχυρούς κυνόδοντες που δε μοιάζανε με τους δικούς μου

Ο μπαμπάς μου είναι αυτός;... σκέφτηκα... Αμάν...Ο μπαμπάς με κυνόδοντες...

«Αυτή είναι η μαμά σου...» , μια μάμα χιμπατζίνα με κάτι πεσμένα στήθια από το βύζεμα των χιμπατζαρακίων.

Λαχτάρησα με τους γονείς μου...

Ο ένας γορίλας με μαντρόκλαδο και η άλλη χιμπατζίνα με βυζιάρικα χιμπατζόπουλα...

Παίρνω τηλ τον κυρ Μαρίνη.

- Πρόβλημα με τον μπαμπά και τη μαμά
- Τι πρόβλημα έχουν οι γονείς σου;
- Ο ένας είναι γορίλας με κλαδιά στο χέρι και η άλλη χιμπατζίνα με ...

Τρελάθηκε ο κυρ Μαρίνης

(*) *Ηταν πολύ βαριά η ατμόσφαιρα γενικώς... <http://geander.com/stavri.html>*

- Εγώ τι να σου κάνω; Να πάρω το κλαδί από τον γορίλα και να συνεφέρω τη χιμπατζίνα... Εσύ όμως είσαι καλά;

- Κυρ Μαρίνη σας πήρα για να σας ενημερώσω για την κατάσταση. Συμβαίνει αυτό και αυτό... Αυτά που θα δικαιολογήσετε ως έξοδα Σχολείου, η Εκκλησία τα απορρίπτει και λέει αυτά και αυτά και θέλω να σας πω ότι οι αφίσες εδώ λένε ότι οι γονείς μας είναι μέσα στους κυνόδοντες και στις τρίχες και κάτι τέτοια και αυτά και αυτά και τα άλλα... Αυτά και αυτά...Να προχωρήσω;

- Βγάλε τις διαφάνειες, πάρε αποδείξεις και έλα να μιλήσεις στο Αθανασοπούλειο
.....

.....

Πάω σφεντόνα στο Βόλο σαββατοκύριακο να δω τον μπαμπά και τη μαμά
Τους κοιτούσα από πάνω μέχρι κάτω... Τόσο έντονα που παρά λίγο θα με πηγαίνανε σε γιατρό ως ειδικό παιδί με εμμονή στο κοίταγμα...

Είδα μια χαρά τους γονείς μου... χωρίς κλαδιά και πλακουτσωτή μαύρη μύτη και τρίχες και κυνόδοντες...

Οι γονείς μου δεν είχαν πλακουτσωτή μύτη πιθήκου!!! Ο μπαμπάς δεν ήταν γορίλας και η μαμά δεν ήταν χιμπατζής!!!

Ανάσανα....

Ηρέμησα και έπαψα να τους κοιτάζω....

Γυρνάω πίσω στα Λαγκάδια...

Ξαναμιλάω με τον κυρ Παναγή στο διάλειμμα και τον κυρ Μαρίνη στο σχόλασμα...

Τις επόμενες μέρες κάνω 2 ώρες Ιστορία στην Α΄ Λυκείου και την Παρασκευή φεύγω ξανά για Αθήνα να πάω να κάνω διαφάνειες για την ομιλία...

(συνεχίζεται)

Τρίτη 9 Οκτωβρίου 2018

Θρασύβουλος Μαχαίρας